

συγκομιζομένων καρπών Κρήτ. Σάμ.: *Βεδέμα* έχουν οι έλαιες Κρήτ. Σάμ. **Εχομε βεδέμα* 'ς τὸ λάδι Κρήτ. 4) *Ο μὴν Σεπτέμβριος Θήρ. Συνών. *Τρυγητής*.

βεντεμιάζω ἀμάρτ. *βεδεμιάζω* Κρήτ. (Βάμ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. *βεντέμα*.

*Εχω ἀφθονίαν καρπῶν, ἐπὶ σταφυλῆς.

βεντεμίζω Μήλ. — *Λεξ. Μπριγκ.* *βεδεμίζω* Θήρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. *βεντέμα*. *Η λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Τρυγῶ τὰς σταφυλὰς καὶ μεταφέρω αὐτὰς εἰς τὸν ληνὸν ἐνθ' ἄν.: **Ἀσμ.*

Τώρα ποῦ βεδεμίσαμε θὰ φάμε καὶ θὰ πιούμε
Θήρ.

βεντερούγα ἡ, Πελοπν. (Μάν.) — ΚΠαλαμ. Θάνατ. παλληκαρ. 17 — *Λεξ. Μπριγκ.* Βλαστ. 394 Δημητρ. *βε-δερούγα* Ζάκ. **Ἰθάκ.* Κεφαλλ. Παξ. *βιντιρούγα* Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *πιντιρούγα* **Ηπ.* *πενταρούγα* Πελοπν. (Αἴγ. **Αρκαδ.* Σουδεν.) *βροντορούγα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Αγνώστου ἐτύμου.

1) **Η νόσος ραχίτις Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν.* (Αἴγ. Μάν. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μεσολόγγ.) — ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. — *Λεξ. Μπριγκ.* Βλαστ. Δημητρ.: *Τ'ς βιντιρούγας τοῦ χουράτ** (βοτάνη χρήσιμος ὡς φάρμακον κατὰ τῆς ραχίτιδος). 2) Νόσος τοῦ λάρυγγος Πελοπν. (**Αρκαδ.*): *Νὰ βγάλῃς τὴν πενταρούγα!* (ἀρά). 3) Νόσος τοῦ ὑπογαστρίου **Ηπ.*

βεντερουγιάσμενος ἐπίθ. *Λεξ. Δημητρ.*

*Εκ τοῦ ρ. **βεντερουγιάζω*.

*Ο πάσχων ἀπὸ ραχιτισμόν, ραχιτικός. Συνών. *καμπούρης*.

βεντερουγόνερο τό, ἀμάρτ. *βεδερουγόνερο* Κεφαλλ.

*Εκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *νερό*.

*Αφέψημα χόρτων· χρήσιμον εἰς θεραπείαν τῆς νόσου *βεντερούγας*.

βεντερουγοχόρταρο τό, ΘΧελδραίχ. 76 — *Λεξ. Δημητρ.* *βεδερουγοχόρταρο* Κεφαλλ. *βεντουροχόρταρο* *Λεξ. Βλαστ.* 468 Δημητρ. *βεδουροχόρταρο* Κεφαλλ. *βιντουροχόρταρον* Θεσσ.

*Εκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *χορτάρι*. Τὸ *βεντουροχόρταρο* καθ' ἀπλολογίαν.

Τὰ πρὸς θεραπείαν τῆς νόσου *βεντερούγας* φυτὰ τοῦ γένους τοῦ ἀρνογλώσσου (*plantago*) τῆς τάξεως τῶν ἀρνογλωσσωδῶν (*plantaginaceae*) καὶ ἰδίως ἀρνόγλωσσον τὸ ψύλλιον (*plantago psyllium*) ἐνθ' ἄν. (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 200). Συνών. *ἀσημόχορτο* 2, *βεντερουγόχορτο*, *ψυλλόχορτο*. [**]

βεντερουγόχορτο τό, ἀμάρτ. *βεντουρόχορτο* Κεφαλλ. — *Λεξ.* **Ελευθεροῦδ.* Δημητρ. *βουτουρόχορτο* Ζάκ.

*Εκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *χόρτο*. Τὸ *βουτουρόχορτο* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *βούτυρο*.

Βεντερουγοχόρταρο, ὁ ἰδ.

βεντέττα ἡ, σύννηθ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βεντέττα*, ὁ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vendetta*. Ἰδ. Μαχαιρ. 1,92 (ἐκδ. R Dawkins) **ἂν τοὺς βάλλῃ 'ς τὸ χεῖριν του νὰ ποίση τοῦ ρηγὸς βεντέτταν ἀπὲ τὰ κριάτα τους*.

Φόνος πρὸς ἐκδίκησιν φονευθέντος μέλους τῆς οἰκογενείας ἐνὸς συγγενοῦς τοῦ φονέως.

βέντζα ἡ, Στερελλ. (Φθιώτ.) *σβέντζα* Στερελλ. (Φθιώτ.) *βέτζα* Εὐβ. *ζβέντζα* Τσακων.

*Εκ τοῦ Ἀγγλ. *venetian smach*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 200 καὶ Ὁρολογ. δημῶδ. 7.

*Ο θάμνος ροῦς ὁ κότινος (*rhus cotinus*) τῆς τάξεως τῶν ἀνακαρδιωδῶν (*anacardiaceae*). Συνών. *χρυσό-ξύλο*. [**]

βέντζι τό, Εὐβ. (Κουρ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. *βέντζα*.

Κλάδος τοῦ φυτοῦ *βέντζα* χρησιμεύων εἰς πλέξιμον καλαθίων.

βεντούζα ἡ, κοιν. *βιντούζα* βόρ. ἰδιώμ. *βεδούζα* πολλαχ. *βιδούζα* πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. *βεντόζα* Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) *δετόζα* Κρήτ. *βεντούζ-ζα* Εὐβ. (Κουρ. **Οξύλιθ.*) *βεντούτζα* *Λεξ. Μπριγκ.* *βεδούτζα* Σύμ.

*Εκ τοῦ Ἰταλ. *ventosa*.

1) Σικύα κοιν.: *Βάζω - κόφτω - παίρνω - ρίχνω βεντούζες. Κούφεις - κοφτὲς - ξερὲς βεντούζες. *Επίασε καλὰ ἡ βεντούζα κοιν. || Φρ. Κολλάει σὰ βεντούζα (ἐπὶ ὄχληρου) σύννηθ. Εἶναι γὰρ βεντούζες (ἐπὶ δαρέντος) **Αρκαδ.* *Τὴν ἔκαμα βεντούζα* (ἐνν. τὴν κοιλίαν, ἔφαγα πολὺ, συνών. φρ. *τὴν ἔκαμα ταράτσα - τόπι - τούμπανο - φισέκι, τὴν ἐβέργω - σα, τὴν ἐπέτσωσα, τὴν ἐτύλωσα*) Πελοπν. (Σουδεν.)*

2) **Η κοτυληδὼν τοῦ πολυπόδος Λεξ. Γαζ.* (λ. *κοτυληδών*): *Βεντούζες τοῦ χταποδιοῦ*. 3) Πληθ. *βεντούζες*, οἱ διαπερῶντες τὰ λιθόδηματὰ ἢ μεταλλικὰ τοιχία τῶν κλωβῶν τῶν φάρων ἀεραγωγοὶ *Λεξ. Δημητρ.*

βεντούζι τό, Κέρκ. Παξ.

*Εκ τοῦ οὐσ. *βεντούζα*.

Χυτρίδιον συνήθως πήλινον.

βεντουζομηχανή ἡ, Δημοτ. δασμολ. 62.

*Εκ τῶν οὐσ. *βεντούζα* καὶ *μηχανή*.

*Εργαλεῖον χρησιμεῖον εἰς ἐντομὴν τοῦ δέρματος καὶ θεραπευτικὴν ἀφαίμαξιν, σικυοσχάστης.

βεντουζοπότηρο τό, πολλαχ.

*Εκ τῶν οὐσ. *βεντούζα* καὶ *ποτήρι*.

Μικρὸν ποτήριον κατάλληλον διὰ βεντούζας.

βεντουρόχορτο, ἰδ. *βεντερουγόχορτο*.

βέρα ἡ, (I) κοιν. *βίρα* **Ηπ.* (Ζαγόρ. κ.ά.) Κέρκ. (Κάτω Γαρ. κ.ά.) Παξ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βέρα*, ὁ ἐκ τοῦ Ἑνετ. *vera*. Πβ. ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 6,644 **ἔτι θέλω τὴν βέργαν τὴν χρυσὴν καὶ τὴν βέραν τὴν χρυσὴν, αἵτινα δύο δακτυλίδια ἔχω*.

1) *Ο δακτύλιος τοῦ ἀρραβῶνος κοιν.: Φρ. **Αλλάζω βέρες (ἀρραβωνίζομαι). Πάω τὴ βέρα (συνών. τῇ προηγουμένη) Ζάκ. Δίνω βέρα (συνών. τῇ προηγουμένη) Κεφαλλ. Θὰ φορέσῃ βέρα (θὰ ἀρραβωνισθῇ) Εὐβ. (Αἰδηψ.) Τὴν φόρεσε βίρα (τὴν ἐμνηστεύθη) Κέρκ. Πιάνω βέρες (συνάπτω ἐρωτικές σχέσεις) Κάρπ. (**Ελυμπ.*) **Εχ'νι βέρες* (συνῆψαν ἐρωτικές σχέσεις) Σάμ. *Τὰ μαλλιά τῇ εἶναι βίρες* (οὖλα) Κέρκ. Συνών. *ἀρραβῶνας* 2, *βέργα* A 12, *βεργέττα* 1. 2) **Ενώτιον κυκλικοῦ σχήματος Κεφαλλ. — Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.* Συνών. *βέργα* A 13, *βεργάκι* 2. 3) Φωλεὰ Ἰκαρ.*

βέρα ἡ, (II) Βάρν. Κρήτ. Νάξ. (**Απύρανθ.*)

*Εκ τοῦ Σλαβ. *viera* = πίστις. Ἰδ. ΜΘ Λάσκαρ. ἐν **Αθηνᾷ* 39 (1927) 211 κέξ.

1) **Ανακωχὴ Βάρν. Κρήτ.*: **Εκάμαμε βέρα Κρήτ.* || **Ἀσμ.* **Οζοῦ μου, δῶσε τὰ κλειδιά, *Οζοῦ μου, δῶσε βέρα Βάρν.* 2) Περίοδος χρονικὴ, φορὰ Νάξ. (**Απύρανθ.*): **Ἀλλή μὲ βέρα μοῦ τό 'χεις καμωμένο τὸ πρᾶγμα 'φτό. Ἀγὸ βέρες ἔχω π' ἀρρωστῶ φέτι.*

